

سوره صف

جزء: ۲۸

شماره: ۶۱

ترتیب نزول: ۱۱۱

محل نزول: مدینه

تعداد آیه: ۱۴

ahlolbait.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خدا که رحمتش بی اندازه است و مهربانی اش

همیشگی.

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است، خدا را [به پاک بودن از
هر عیب و نقصی] می ستایند، و او توانای شکست ناپذیر و
حکیم است. (۱)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ

ای مؤمنان! چرا چیزی را می گوئید که

خود عمل نمی کنید؟ (۲)

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ

نزد خدا به شدت موجب خشم است که چیزی را بگویند که

خود عمل نمی‌کنند. (۳)

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَهُمْ بُنْيَانٌ
مَرْصُوصٌ

خدا کسانی را دوست دارد که صف زده در راه او جهاد می کنند

[و از ثابت قدمی] گویی بنایی پولادین و استوارند. (۴)

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تُوذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ
 أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ
 لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

و [یاد کن] هنگامی را که موسی به قومش گفت: ای قوم من! چرا مرا می آزارید در حالی که می دانید من فرستاده خدا به سوی شما هستم؟ پس هنگامی که [از حق] منحرف شدند، خدا هم دل هایشان را [از پذیرفتن هدایت] منحرف کرد، و خدا مردم فاسق را هدایت نمی کند. (۵)

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ
 إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي
 مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ

مُبِينٌ

و [یاد کن] هنگامی را که عیسی پسر مریم گفت: ای بنی اسرائیل! به یقین من فرستاده
 خدا به سوی شمایم، تورات را که پیش از من بوده، تصدیق می کنم، و به پیامبری که
 بعد از من می آید و نامش «احمد» است، مژده می دهم. پس هنگامی که [احمد]
 دلایل روشن برای آنان آورد، گفتند: این جادویی است آشکار!! (۶)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى
الْإِسْلَامِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

و ستمکارتر از کسی که بر خدا دروغ می بندد، در حالی که به
اسلام دعوت می شود کیست؟ و خدا مردم ستمکار را هدایت
نمی کند. (۷)

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ
كَرِهَ الْكَافِرُونَ

می خواهند نور خدا را با دهان هایشان خاموش کنند در حالی که
خدا کامل کننده نور خود است، گرچه کافران خوش نداشته
باشند. (۸)

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

اوست که پیامبرش را با هدایت و دین حق فرستاد تا آن را بر همه
ادیان پیروز کند، گرچه مشرکان خوش نداشته باشند. (۹)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ
عَذَابِ أَلِيمٍ

ای اهل ایمان! آیا شما را به تجارتی راهنمایی کنم که شما را
از عذابی دردناک نجات می دهد؟ (۱۰)

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ
وَأَنْفُسِكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

به خدا و پیامبرش ایمان آورید، و با اموال و جان هایتان در راه خدا
جهاد کنید؛ این [ایمان و جهاد] اگر [به منافع فراگیر و همیشگی آن]
معرفت و آگاهی داشتید، برای شما [از هر چیزی] بهتر است؛ (۱۱)

يَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلُكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ۚ ذَلِكَ الْفَوْزُ
 الْعَظِيمُ

تا گناهتان را بیامرزد، و شما را در بهشت هایی که از زیر
 [درختان] آن نهرها جاری است و خانه های پاکیزه در بهشت
 های جاویدان، درآورد؛ این است کامیابی بزرگ. (۱۲)

وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا ۖ نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ ۖ وَبَشِيرٌ
الْمُؤْمِنِينَ

و نعمت های دیگری که آن را دوست دارید [و به شما عطا می کند]
یاری و پیروزی نزدیک از سوی خداست.

و مؤمنان را مژده ده. (۱۳)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ
 مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ
 أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَّنَّا طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتِ طَائِفَةٌ
 فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ

ای اهل ایمان! یاران خدا باشید، همان گونه که عیسی پسر مریم به حواریون گفت:
 یاران من در راه خدا چه کسانی اند؟ حواریون گفتند: ما یاران خداییم. پس طایفه ای از
 بنی اسرائیل ایمان آوردند و گروهی کافر شدند؛ در نتیجه کسانی را که ایمان آوردند، بر
 ضد دشمنانشان یاری دادیم تا پیروز شدند. (۱۴)